

Sarkozy en un, Royal en dos

La tensió preelectoral ha caigut, finalment. El record de les presidencials precedents, el 2002, encara era present en la ment de tots els ciutadans. Per primera vegada, Jean-Marie Le Pen, candidat de l'extrema dreta, es feia amb el segon lloc i guanyava l'accés a la segona volta. Lionel Jospin, líder del Partit Socialista, va quedar el tercer, i anunciava la seua jubilació política. Un veritable cataclisme sacsejava l'estat francès.

En aquest context, la primera volta d'enguany suscitava moltes passions. La campanya electoral era un veritable èxit a Perpinyà, on els candidats omplien els mítings d'un públic entusiasta, ja convençut, o encara per convèncer. "Havíem sentit com pujava aquest interès. Dos mesos abans de la primera volta, molta gent ja debatia", ha declarat Bernard Cholet, dirigent nord-català de la Lliga Comunista Revolucionària (LCR). D'aquest interès general, doncs, només en podia resultar una taxa de participació excepcional en unes eleccions presidencials. A la Catalunya Nord, el 85,01% dels inscrits ha anat a votar. "Un gran moment per a la democràcia", segons Joan Rigual, president del grup UMP al Consell General, qui precisa que "hi ha hagut una quantitat important

de nous inscrits a les llistes electorals. Per a nosaltres és una gran satisfacció". La Catalunya Nord ha designat, com la resta de l'estat francès, el conservador i la socialista per participar en la segona volta de les presidencials. El candidat de l'FN, Jean-Marie Le Pen, resulta tercer, just davant del centrista de la UDF François Bayrou, mentre que l'esquerra radical s'esfondra.

de nous inscrits a les llistes electorals. Per a nosaltres és una gran satisfacció".

L'extrema esquerra no suporta una participació tan àmplia. Tot-hom explica aquesta participació excepcional per la por de tornar a veure l'extrema dreta a la segona volta, i per una propensió a participar amb vot "útil", és a dir, en favor d'un partit amb opcions de governar. Així, a Catalunya Nord, Nicolas Sarkozy (UMP, 32,19%) i Ségolène Royal (PS, 24,82%) copen més de la meitat de l'electorat. Una xifra que arriba al 85%, si hi afegim els resultats dels dos *outsiders*, Jean-Marie Le Pen (FN, 14,21%) i François Bayrou (UDF, 14,20%).

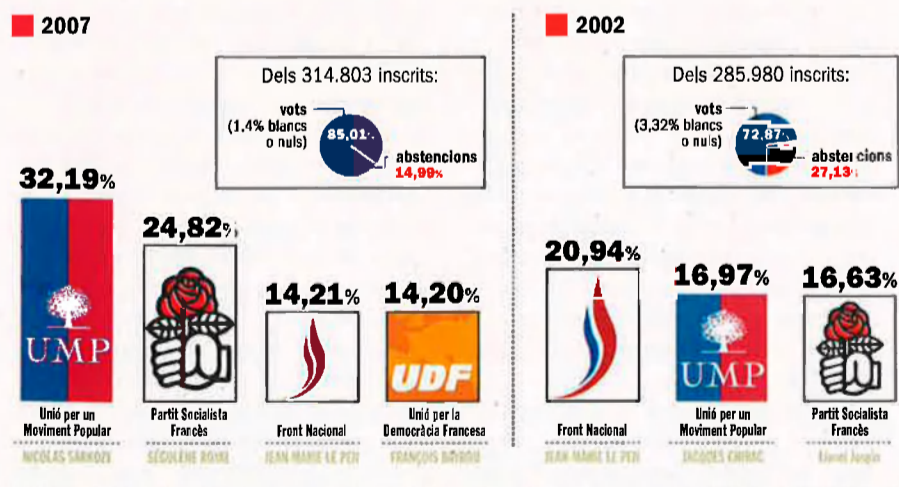
Els altres vuit candidats s'han hagut de repartir les molles. El Partit Comu-

nista de Marie-Georges Buffet ha estat especialment ferit. Amb el 2,62% dels vots nord-catalans, els comunistes aconsegueixen el pitjor resultat del seu partit en eleccions presidencials. Jean-Louis Alvarez, segon vicepresident al Consell General, és bastant crític amb el seu partit: "Aquest resultat ens ha de conduir a prendre unes decisions enèrgiques perquè a l'estat francès hi hagi un partit realment d'esquerra, fort. Una part de l'electorat habitual del Partit Comunista s'ha girat cap al Besancenot, perquè té un discurs revolucionari com el que teníem nosaltres i que hem perdut. El PC és cada cop més reformista i pateix encara les conseqüències d'haver participat en el Govern amb els socialistes, l'any 1998; això ha estat terrible."

La caiguda del PC, però, ha permès a un altre partit de fer-se un lloc en el panorama polític nord-català. La Lliga Comunista Revolucionària d'Olivier Besancenot arriba cinquena i lidera l'extrema esquerra, amb el 4,23%; "passem a ser el més gros dels petits de l'esquerra antiliberal", ha comentat Bernard Cholet. "Els electors han triat i ens han donat la raó. Amb nosaltres han trobat un renaixement polític i social, marcat per una nova generació i el desmarcament a tots els nivells del Partit Socialista". Així, la LCR pren la direcció virtual de l'extrema esquerra, però d'una extrema esquerra fragilitzada. A més del PC, els ecologistes s'han esfondrat. Dominique Voynet (Verds) arriba penosament a l'1,28% a Catalunya Nord. En la darrera posició, Arlette Laguillier (LO) no passa de l'1,14%, mentre que un nou arribat, José Bové,

Les eleccions presidencials als Pirineus Orientals

Resultats del Llenguadoc-Rosselló a la primera volta

Font: Ministeri de l'Interior Francès

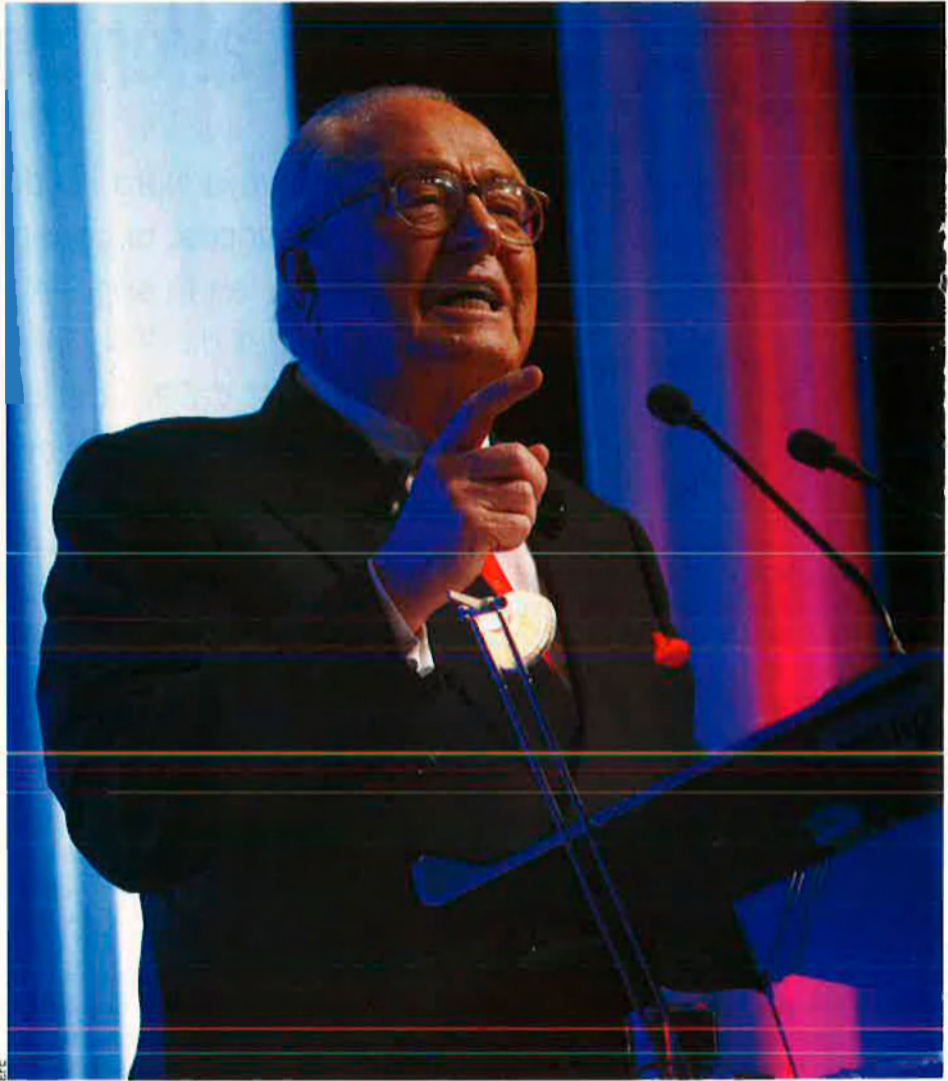
Política | Eleccions presidencials

aconsegueix l'1,59% dels vots. Els partits situats a l'esquerra del Partit Socialista acaparen, doncs, menys de l'11% dels electors. Un rècord sinistre.

Els nord-catalans han emès vot "útil". L'any 2002, però amb quatre candidats, l'extrema esquerra s'acostava al 20%. "Sortíem d'un govern d'esquerra que havia decebut, per tant, l'esquerra radical era forta", afirma el líder local de la LCR. No pas aquesta vegada. Al contrari, tothom ha volgut assegurar-se la presència d'un partit d'esquerra a la segona volta, i molts votants de l'extrema esquerra han triat Ségolène Royal i el Partit Socialista. Christian Bourquin, president pel PS del Consell General de Catalunya Nord, troba que aquest vot dit "útil" era "una necessitat absoluta": "No es podia pas jugar amb el foc un segon cop -diu-. I més que el volt útil, hem de felicitar els candidats que, seguint l'exemple d'Arlette Laguillier, han cridat immediatament a votar Ségolène a la segona volta." I com a resultat, a Catalunya Nord, i malgrat la fortalesa de la dreta, la socialista ha aguantat bé i ha recollit gairebé la mateixa proporció de veus que a nivell estatal. Tant, que és possible que la candidata no vingui a Perpinyà, finalment, per fer campanya per a la segona volta, com s'havia previst: "Aquestes dues setmanes, Ségolène anirà més aviat allà on els resultats han estat decebedors", ha dit Bourquin.

Si els socialistes són entusiastes, els centristes nord-catalans ho són menys. Bayrou acaba quatre punts per sota de la mitjana estatal. Per Iu Porteix, president de la federació nord-catalana de la UDF, és un resultat normal: "A Perpinyà, sempre fem una mica menys, perquè l'electorat de dreta és molt sòlid. Malgrat tot, començàvem a creure en una possible segona volta." Malgrat tot, Porteix considera que la UDF es troba en posició de força: "El nostre partit té una dinàmica bona. Podem fer per manera que el resultat basculi d'un costat o de l'altre. Però no donarem pas cap consigna de vot."

Una segona volta tensa. Per a Joan Rigual (UMP), el resultat de Bayrou és malgrat tot "molt sorprenent": "No hem pas estat inquiets, perquè coneixíem les nostres forces, però Bayrou ha

Iparralde aixafa el Front Nacional

A Catalunya Nord, el vot fort a l'extrema dreta és una constant. Així, el 14% obtingut pel Jean-Marie Le Pen pot ser considerat com un veritable retrocés. Christian Bourquin, president socialista del Consell General, matisa aquesta afirmació: "No és el nom que ens molesta, són les idees. I avui, clarament, les idees de l'extrema dreta són presents, les ha recuperades el discurs del candidat de la UMP. Per tant, el retrocés no és evident." Tot i això, comparat amb el 2002, l'FN perd gairebé un 10% i 5.000 electors al nord dels Països Catalans.

La comparació amb el nord del País Basc és força interessant, tot i que sigui doblement complicada. Primer,

perquè les dades prenen en compte tot el departament dels Pirineus-Atlàntics, del qual Iparralde només fa una part. En segon lloc, perquè l'altra part, el Bearn occità, vota especialment Bayrou, ja que n'és originari. Tot i això, constatem dos aspectes interessants del vot basc. Primer, Le Pen cau brutalment a un 6,16%, gairebé la meitat que en àmbit estatal. En les presidencials precedents havia obtingut el 10,36%, també molt per sota del resultat global. Per altra banda, Sarkozy acaba tercer, darrere la socialista, amb el 24,93%. Així, són poc més del 30% dels bascos els que han votat un partit molt afermat a dreta. Però en el joc dels vasos comunicants, l'esquerra no

Els grans derrotats a Catalunya Nord han estat l'ultradretà Le Pen (a l'esquerra) i Olivier Besancenot, de la Lliga Comunista Revolucionària.

en trau profit. De fet, l'única causa és el vot tan fort a Bayrou, el 29,61%. Així, la LCR de Besancenot (3,9%) i el PC de Marie-Georges Buffet (1,67%) obtenen uns percentatges fins i tot per sota de Catalunya Nord o de l'estat francès, que s'han de posar en relació, però, amb una taxa de participació especialment alta, del 87,21%. A les viles d'Iparalde, l'entusiasme pro-Bayrou, menys evident, afavoreix Nicolas Sarkozy, que obté fins al 38,05% a Biarritz.

Ségolène Royal arriba més o menys al mateix nivell que a Catalunya Nord, depenent de les zones. En total, són uns vuit de cada deu bascos del nord els que han votat un dels tres partits favorits en aquestes eleccions: la UMP, el PS i la UDF. Una tendència clara pel famós vot útil.

confirmat el seu electorat". Un electorat que els sarkozystes s'esforçaran de convèncer. La primera etapa ha estat reeixida, amb la recuperació dels vots del Front Nacional, generalment molt fort a Perpinyà. "Va ser una gran satisfacció de veure el Le Pen amb el 14%. Molts electors s'han avisat que l'FN no podia pas concretar res, i s'han girat cap a nosaltres, perquè sem un partit de govern. A la dreta també hi ha hagut un vot útil." L'aspecte repressiu de la política de Sarkozy, i el seu fort patriotisme han pogut tranquil·litzar-los. Però en aquesta segona volta és més aviat cap a la UDF que els caldrà fer l'ullet. A priori, més aviat de dreta, l'electorat de l'UDF hauria d'inclinar-se cap a Sarkozy. Però, tal com comenta el socialista Christian Bourquin, "si Bayrou va fer un bon resultat el diumenge, és perquè ha representat les veus de molts

socialistes que potser no hem pas sabut convèncer. Per a la segona volta, crec que una grossa meitat se giraran cap a Ségolène, i només un terç votarà Sarkozy. Els altres, s'abstindran". Una conclusió que comparteix, en part, Joan Rigual: "Però la redistribució de vots no és pas sistemàtica. Estic convençut que hi haurà una abstenció més forta i també més vots en blanc. En tot cas, la segona volta se jugarà a ben poca cosa." A Catalunya Nord, Nicolas Sarkozy sembla el favorit. Però Bourquin encara hi vol creure: "Tothom pensa que ja està plegat. Però, atenció, la segona volta se jugarà a ben poca cosa, probablement a un punt en més o en menys." Diumenge, a les vuit del vespre, l'estat francès sabrà quin és el seu nou xef.

Pere Habet